

Hồi 92

Bên Tiểu Khẩu Cuồng Phong Đột Khởi Lập Kế Sâu Giáng Họa Giang Đông

Từ nhìn tình hình xảy ra lúc này trên Tiểu Trì khẩu cũng thấy được Đồng Thiên Kỳ là một người trí tuệ vô song, chỉ một kế nhỏ đủ khiến cho cả ba đại địch xuất đầu lộ diện.

Đương nhiên cả ba phái, trong đó ngay Linh Sơn phái là người trực tiếp quản tiệm thủy thuyền một cách dễ dàng mà cũng không hiểu ra trong thuyền vẫn như cũ, nhưng bên trong tất cả hoàn toàn không như cũ rồi!

Chính mấy mươi tay võ sĩ của Vạn Thánh Đảo dưới sự chỉ huy của Vạn Thánh Đảo chủ Nhan Kiếm Long đánh cướp thuyền rồi sau đó mới thi kế đúng theo sách lược của Đồng Thiên Kỳ đưa ra. Chín chiếc Cửu đỉnh đương nhiên giờ đây đã nằm ở trong một thạch động bí mật dưới đáy Cung Hồ bảo.

Vậy còn bên trong thuyền ?

Bấy giờ trời đã tối hẳn, Kim Chưởng Phật đứng ở trên bờ, một bên là Tiểu hòa thượng, một bên là Cùng Tăng, chỉ huy thuộc hạ đưa thuyền lên bờ giờ hàng.

Thế nhưng chỉ thấy mấy tên võ sĩ đầu tiên lạng xuống chui vào trong khoang thuyền, rồi vội vã trở lên hốt hoảng la lớn :

- Lão Phật gia, chúng ta mắc lừa rồi !

Cùng Tăng nghe vậy thất kinh hỏi :

- Cái gì ? Chẳng lẽ trong thuyền không phải là Cửu đỉnh

Gã võ sĩ nói :

- Cửu đỉnh đâu chẳng thấy chỉ có hơn ba mươi cái xác...

Cùng Tăng giật mình thất kinh, vội nói :

- Người nói gì ?... ba mươi cái xác ?

- Dạ, thuộc hạ không đếm rõ lắm, thế nhưng có lẽ chừng hai bảy hai tám xác gì đó?

- Trừ xác chết ra, không có gì nữa sao ?

Tên võ sĩ lắc đầu :

- Không còn gì.

Cùng Tăng Vô Duyên quay đầu nhìn Kim Chưởng Phật nói :

- Lão Phật gia, chúng ta mắc lừa rồi.

Kim Chưởng Phật sắc mặt sạm lại, trầm giọng nói :

- Người xem chuyện này bàn tay ai nhúng vào có phải thằng nhóc họ Đồng không ?

Cùng Tăng lắc đầu, nhúu mày nói :

- Tôi nghĩ là không phải ?

- Tại sao ?

- Họ Đồng công lực tuy địch trăm người, thế nhưng chuyện này quyết không thể một người mà làm nổi, trừ phi hấn mọc ba đầu sáu tay !

Kim Chưởng Phật nói :

- Chẳng lẽ người bảo hấn không có đồng bọn ?

- Theo ty chức, họ Đồng bản tính xưa nay trầm lặng lãnh bạo cô độc, ít kết thân với ai chứ đừng nói là hợp đầu liên thủ, nếu có chẳng thì cũng chỉ là một vị cô nương cháu gái của "Vạn Kiếm Vương" tên là Bạch Vân Phụng. Bọn họ tuy là đôi "Long Thủ, Phụng Vỹ" song kiếm hợp bích, uy thế vô song, nhưng hai người thì quyết cũng không thể thực hiện được chuyện này.

Tiểu hòa thượng xen vào nói :

- Hay là người của Nhật Nguyệt Bang ra tay?

Cùng Tăng lắc đầu nói :

- Không có khả năng, nếu muốn lừa chúng ta thì chỉ cần cho vào thuyền đất đá là đủ, không có gì phải hạ thủ huynh đệ của mình đến ba mươi người !

Kim Chưởng Phật gạt đầu như đã hiểu, nói:

- Nói thế chỉ còn Nam Hải phái ra tay trong chuyện này.

Cùng Tăng gạt đầu nói :

- Đệ tử không dám loạn ngôn, thế nhưng chỉ còn Nam Hải phái là khả nghi nhất !

Kim Phật Chưởng trầm ngâm suy nghĩ một hồi đột nhiên phát tay nói :

- Thôi, ở đây lâu bất lợi chúng ta lui...

Nào ngờ lão ta nói còn chưa hết câu, bỗng nghe một giọng già nua vọng lại :

- Phật giới sát sanh và tuyệt tham niệm. không ngờ cao tăng Linh Sơn lại phá giới luật. Ngã Phật từ bi nhìn mà không khỏi phát hoảng !

Kim Chưởng Phật nghe vậy thì giật mình, quát hỏi: :

- Ai ?

- Ha ha... Cửu Dương Tử đạo môn mặt lưu !

Kim Chưởng Phật ngửa cổ cười lên tràng dài nói:

- Í, Trung Nguyên Ngũ lão không ngờ cũng xuất đầu, phải chăng vì chiếc tiềm thủy thuyền kia ?

Cửu Dương Tử đã lướt người đến trước mặt bọn Linh Sơn phái, đi theo còn có Bát Ma Cửu Yêu, lão quét mắt một vòng rồi nói :

- Thân khoát cà sa mà tay cầm đao đồ tể, chẳng lẽ đây cũng là phật gia ?

Kim Chưởng Phật chấp tay nói :

- Cửu Dương đạo trưởng thật khéo đùa, bần tăng chỉ vì tiêu diệt Huyết kiếp võ lâm mà đến đây, không ngờ bỏ công không.

-Ồ, bần đạo đùa gì đâu nào ?

Kim Chưởng Phật chỉ tay xuống bến sông nói:

- Vấn đề xuất phát từ tiềm thủy thuyền.

- À, trên thuyền chở Cửu đỉnh là điều bần đạo không phủ nhận, có điều nếu tăng huynh định chiếm nó một mình đêm đi thì e trả giá đắt !

- Đáng tiếc, trên thuyền hoàn toàn không có Cửu đỉnh nào cả, mà chỉ là ba mươi cái xác !

Cửu Dương Tử nghe thì ngớ người, nhưng rồi đột cười ngất lên nói:

- Cướp của giết người, đây hẳn đâu phải là chuyện người xuất gia làm được ?

Kim Chưởng Phật thuận lời, nói theo :

- Chặn cướp Cửu đỉnh cũng chỉ vì Thiên hạ thương sinh, nhưng giết người thì chúng ta phật môn đệ tử không thể hạ thủ !

Cửu Dương tử cười nhạt nói :

- Cửu đỉnh đã bị người quý bang mang đi, chẳng lẽ lại không dám thừa nhận giết người, ta không tin Phật Tổ sẽ không giáng tội các người

Kim Chưởng Phật biết chuyện rắc rối to, thở dài nói :

- Đạo huynh, Kim Chưởng Phật này xưa nay chưa hề vọng ngôn, chúng ta chẳng những không nhìn thấy Cửu đỉnh mà những người này bị chết thế nào cũng không biết rõ.

Cửu Dương tử đột nhiên ngửa mặt cuồng tiếu:

- Hắc hắc... Nói như vậy người cho rằng Nhật nguyệt Bang chúng ta bày ra trò này chỉ là quả hoa mù ? Chỉ e lời người khó được ai tin.

- Thế nhưng sự thực bọn họ không phải bị người của Linh Sơn phái hạ thủ.

- Hừ, xưa nay hung thủ giết người có tên nào dám thừa nhận chứ ?

- Á, nói như vậy đạo huynh nhất định cho rằng bốn phái hạ thủ ?

Cửu Dương Tử lạnh giọng nói :

- Ta không nghĩ ra chứng cứ nào có thể chứng minh người không phải là hung thủ ?

Cùng Tăng bắt đầu phát nộ, lớn giọng :

- Hừ, cứ cho những người kia bị bốn phái giết thì sao chứ ?

Cửu Dương Tử gần giọng :

- Giết người đền mạng, đó là công đạo xưa nay.

Kim Chưởng Phật tức giận trừng mắt nhưng rồi niệm Phật hiệu nói:

- A Di Đà Phật, Cửu Dương đạo huynh không thấy làm thế là quá áp bức người ta sao ?

Cửu Dương Tử cười phá lên ha hả, nói :

- Nhật Nguyệt bang xưa nay chưa bức hiếp ai trừ trường hợp bất đắc dĩ, trước mắt tệ bang xin nhượng một bước.

Tiểu hòa thượng chen vào nói :

- Tất có điều kiện chứ.

- Không sai, người đã chết không truy cứu hung thủ cũng không báo thù nhưng Cửu đỉnh thì phải trả lại !

Cùng Tăng nói ngay:

- Hảo, lão nạp tuyệt đối không nhìn thấy Cửu đỉnh.

Cửu Dương tử cười nhạt nói:

- Thuyền bị các người cướp, người thì bị các người giết, vậy mà bảo Cửu đỉnh mất đâu không biết, lời này chỉ e lừa không qua nổi đứa trẻ lên ba !

Kim Chưởng Phật ngậm than dài, nói :

- Đạo huynh không tin, thì lão nạp cũng vô phương...

-Ồ, muốn ta tin cũng không khó, trừ phi đưa Cửu đỉnh ra !

Kim Chưởng Phật biết tình hình đến hồi gay go, dù có trăm lời ngàn lời giải thích thế nào cũng không thuyết phục nổi đối phương, chỉ còn cách động võ. Bấy giờ cười nhạt nói :

- Xem tình hình này, Linh Sơn phái chúng ta dù nhảy sông Hoàng Hà cũng không rửa được thanh bạch !

Lão ta vừa nói dứt lời, đột nhiên từ trên mỏm đá một giọng âm sang sang sáng vọng lại:

- Kim Chưởng Phật là nhất đại cao thủ, vậy mà bị bức đến nhảy sông thì thực là một chuyện vô lâm đại sự!

Kim Chưởng Phật quay đầu nhìn lên thì nhận ra chính là Nam Hải vương Thời Chấn Ngục, cao giọng tuyên Phật hiệu :

- A Di Đà Phật ! Thời thí chủ giá lâm đến Trung nguyên mới đáng coi là vô lâm đại sự !

Thời Chấn Ngục cười vang lên kha kha nói:

- Trung nguyên vốn là cố quận của Thời mỗ, chuyện Thời mỗ trở lại Trung nguyên không có gì đáng lấy làm kỳ lạ.

-Ồ, nhưng chuyến này Thời thí chủ trở lại

Trung nguyên tất có chuyện ?

Thời Chấn Ngục đảo mắt nhìn toàn trường, nói:

- Cũng như các vị, chỉ khai nhãn giới, một lần được chiêm ngưỡng Vũ Vương Cửu đỉnh mà thôi !

Cửu Dương Tử tiếp lời nói :

- Thời huynh đến chậm mất một bước !

Thời Chấn Ngục khựng người nhíu mày hỏi:

- Chẳng lẽ các người đã chia chác nhau rồi? Không sao,. chỉ cần chia lại, quy luật xưa nay có mặt có phần mà !

Kim Chưởng Phật nói:

- Thời thí chủ, chúng ta đều bị mắc lừa, trong thuyền tuyệt đối không có Cửu đỉnh nào mà chỉ là ba mươi xác chết !

Cửu Dương Tử nhanh miệng chêm một câu ngay:

- Chính là Kim Chưởng đại sư siêu độ cho chúng, đồng thời di chuyển Cửu đỉnh đi mất rồi !

Thời Chấn Ngục vừa nghe vậy thì tức giận "hừ" một tiếng lạnh lùng nói:

- Đại hòa thượng, người định nuốt một mình Cửu đỉnh ư ? Động họ Thời này thì không làm nổi đâu !

Kim Chưởng Phật ở trong thế bị lưỡng phương bức ép, thực không còn cách nào biện bạch, lòng tức giận phát cuồng tếu, nói:

- Nói sông cũng vô dụng, chúng ta sao không phái người lặn xuống thuyền xem hư thực thế nào ?

Cửu Dương Tử cười nhạt nói :

- Có gì đáng xem chứ, đàng nào thì người chết cũng là huynh đệ Nhật Nguyệt Bang.

Tiểu hòa thượng đột nhiên ngửa cổ cười dài, nói :

- Cửu Dương đạo huynh nói thật đúng, nên biết Linh Sơn phái trong võ lâm không phải hạng mặt lưu, làm sao vô cớ lại có thể giết huynh đệ Nhật Nguyệt bang các người.

Cửu Dương Tử nói :

- Để đoạt Cửu đỉnh, giết người không đáng sao ?

Tiểu tăng vô Nhân cười nói :

- Chúng ta đã ra mặt cướp Cửu đỉnh, thì cũng dám ra mặt giết người cần gì phải giết rồi đem bỏ lại trong thuyền để gây thêm rắc rối !

Kim Chưởng Phật như vợ được phao, nói ngay :

- Đúng, đúng cho nên ta mới nhận định đây là trò lừa của Nhật Nguyệt Bang !

Cửu Dương Tử nói :

- Nhật Nguyệt bang tuy không dám gọi là cao minh gì, thế nhưng chẳng khi nào bày một kế ngu xuẩn thế này !

Cùng tăng Vô Duyên bỗng chen ngang nói :

- Nhưng cũng không loại trừ kẻ thứ ba nhúng tay vào !

Kim Chưởng Phật và Cửu Dương Tử vừa nghe vậy gần như đồng thanh la lên :

- Kẻ thứ ba ?

Vừa la xong, bất giác không ai bảo ai đều chăm nhìn vào Nam Hải Vương.

Cùng tăng liếc nhanh mắt toàn trường, rồi nói tiếp:

- Luận thủy công, thử hỏi trong giang hồ ai có thể thi thủ ?

Mặc dù lão ta không nói toạc ra, thế nhưng người trong giang hồ ai cũng đều biết thủy công thì Nam Hải phái đứng đầu rồi nói, tự nhiên câu này ngầm ám chỉ Nam Hải Vương.

Nam Hải Vương Thời Chấn Ngục thừa hiểu, nói:

- Người dám bảo là Nam Hải ta dụng thủy công hạ thủ?

Kim Chưởng Phật có cơ giải nạn, cười lên ha hả nói :

- Thời thí chủ dựng màn hay thật, may tí nữa là ta ôm trọn chuyện này !

Cửu Dương Tử bấy giờ rơi vào do dự, thế nhưng lão ta nghĩ đằng nào thì cũng phải ôm lấy Nam Hải để làm hậu thuẫn, trước khi chuyện còn chưa rõ ràng không nên hồ đồ mà gây mất hòa khí. Nghĩ rồi bèn nói :

- Chúng ta đứng đây cãi nhau cũng chỉ vô ích, sao bằng cứ theo như lời Kim Chưởng đại sư phái người xuống đưa thuyền lên cạn khám xét cho rõ ?

Vô Nhân tăng cười nói :

- Cửu Dương đạo trưởng sao tự nhiên nghĩ thông chuyện nhỉ ? Chẳng lẽ bây giờ vọt lên xem không phải là đệ tử Nhật Nguyệt Bang ?

Cùng Tăng chen vào cười hềnh hếch nói :

- Tiểu sư huynh, huynh không nghe nói : Viễn phương hòa thượng giỏi tụng kinh ?

Vô Nhân cười lên khoái trí, nói :

- Đúng, người ta từ viễn phương đến nha!

Cửu Dương Tử không để ý đến những lời châm chọc của hai lão quái tăng, chỉ phái mấy tên thuộc hạ xuống khám thuyền. Linh Sơn phái cũng cho người xuống, chỉ có Nam Hải phái là không cho người xuống. Bởi vì Nam Hải Vương Thời Chấn Ngục nghĩ đây là chuyện giữa bọn họ hai phái khúc mắc với nhau, mình nhúng vào chỉ e mắc lừa.

Qua một hồi, đám người của hai phái đưa được chiếc tiếm thủy thuyền lên bờ, bọn họ hợp nhau cõi bỏ khoan ván để lộ khoang thuyền bên trong ra, chỉ thấy ba mươi cái xác chết ngổn bên nhau trong tư thế tay chân bị trói, trên người tuyệt đối không có chút thương tích nào, chứng tỏ họ bị uống nước chết ngạt.

Cửu Dương Tử nhìn một lúc, đột nhiên cười lên ha ha nói :

- Cùng đại sư, người nói thật chí lý, chỉ có người thủy công cao siêu mới có thể hạ thủ một lúc ba mươi cao thủ Nhật Nguyệt Bang dưới nước một cách dễ dàng như thế này... thử hỏi trong võ lâm môn phái nào đủ bản lĩnh này chứ ?

Lão ta vừa nói vậy thì đã thấy thuộc hạ của lão ta là Bát Ma Cửu Yêu nhảy phắt ra dàn thành trận, mắt hung hung chăm nhìn người Nam Hải phái, ý thù địch rõ ràng.

Linh Sơn phái Thập bát La hán cũng đều thấy di chuyển, ý chuẩn bị ra tay.

Nam Hải Vương Thời Chấn Ngục không ngờ tình hình thay đổi nhanh thế này, "hừ" một tiếng lạnh lùng nói :

- Xem ra các người định vu khống cho Nam Hải chúng ta cướp Cửu đỉnh.

Kim Chưởng phạt nói :

- Thời thí chủ, chẳng lẽ định không thừa nhận ?

Thời Chấn Ngục nói :

- Các vị chớ vội võ đoán, chỉ vì Nam Hải phái chúng ta thủy công đệ nhất võ lâm đã vội vu cáo cướp của giết người, thì thật thiếu công bằng.

Cùng Tăng cười nhạt nói :

- Vậy chẳng lẽ các người nuốt trọn Cửu đỉnh thì lại công bằng ?

Cửu Dương Tử nghe vậy cũng chen vào họa theo :

- Đúng nhé, không ai được độc chiếm Cửu đỉnh.

Nam Hải Vương sinh tính cao ngạo tự phụ, không dễ gì cúi đầu trước người, lần này vào Trung nguyên không hoàn toàn vì Cửu đỉnh mà còn vì báo cừu cho con trai mình. Có thể nói là ôm hận vào Trung nguyên, không ngờ lúc này rơi vào tình thế hất lợi, bất giác cười gằn lên nói :

- Các vị không thấy thế này là quá khi hiếp người khác ư ?

Cửu Dương Tử phát nộ nói :

- Hừ, nếu Cửu đỉnh không đưa ra thì Nhật Nguyệt bang không tiếc động chiến.

Kim Chưởng Phật chen vào nói:

- Cửu đỉnh chín chiếc, chúng ta ba nhà chia nhau mỗi nhà ba chiếc mới gọi là công bằng.

Nam Hải Vương ngửa cổ cười dài :

- Ha ha ha... Công bằng ? Ta xem chỉ bằng vào lực lượng phân tranh mới là công bằng.

Nói rồi liền vung tay ra hiệu, lập tức Nam Hải Thất Giao Thập Tan Long lao tới lập trận,

Thời Chấn Ngục nói tiếp :

- Cứ xem như Nam Hải đã cướp Cửu đỉnh, người nào muốn chia phần thì nhảy vào, còn bàng quan thì vô can.

Kim Chưởng Phật cười lên mấy tiếng nói:

- Cửu Dương đạo huynh nghe rồi chứ, Thời lão đầu đã thừa nhận !

Cửu Dương Tử tức giận thét lớn :

- Nhật Nguyệt Bang trước hết đòi mạng ba mươi huynh đệ, sau mới đòi Cửu đỉnh !

Nói rồi lão phất tay một cái, Bát Ma Cửu Yêu đã chuẩn bị sẵn sàng vừa được lệnh lập tức hét lớn rồi xông vào tấn công người Nam Hải.

Linh Sơn phái cũng không chịu bị bỏ rơi, liền động binh vây tròn lại, phút chốc trên Tiểu Trì khẩu tạo thành một cuộc hỗn chiến trời long đất lở.

Chính lúc này, trong một lùm cây lớn ven núi, Đồng Thiên Kỳ chăm mắt theo dõi trường huyết chiến giữa ba phe này.

Sau một lúc loạn đả, người của Nam Hải yếu thế rõ ràng, trong Thất Giao Thập Tam Long đã thấy sáu bảy người bỏ mạng tại trường, nên bọn còn lại đã thấy vừa đánh vừa thoái lùi.

Bấy giờ Cửu Dương Tử nhìn tình hình trong lòng bỗng sinh kế độc, thấp giọng nói với Kim Chuông Phật ;

- Đại sư, đại sư phát hiện ra đối phương có phục binh không ?

Kim Chuông Phật nghe vậy thì giật mình, bất giác đưa mắt nhìn quanh, nói :

- Đạo huynh, phục binh ở đâu ?

Cửu Dương Tử trịnh trọng nói :

- Nếu tôi đoán không sai, thì phục binh phải tại nơi giấu Cửu đỉnh.

Kim Chuông Phật trong tình tức cấp bách cũng không nghi ngờ đối phương hạ độc kế, vội hỏi:

- Đạo huynh nói nơi nào chứ ?

Cửu Dương Tử làm vẻ bí mật, thấp giọng :

- Ài, huynh nhìn bên vách đá cao kia xem có vẻ khả nghi không chứ ?

Kim Chuông Phật theo hướng chỉ của Cửu Dương Tử quay người nhìn, chính trong khoảnh khắc này đủ để lão ta ra tay, chỉ thấy Cửu Dương Tử nhanh như chớp phóng song chỉ tay phải điểm ngay huyết Kỳ môn dưới nách phải của Kim Chuông Phật

Cứ bằng vào võ công của Cửu Dương Tử là một trong Trung Nguyên Ngũ lão thì một chỉ lực này điểm trúng vào kỳ môn tứ huyết, dù Kim Chuông Phật nội công có cao đến đâu cũng tắt tử.

Thế nhưng không ngờ Kim Chuông Phật chỉ thấy người đảo nhanh về trước rồi vòng tay ra sau phát một chưởng đẩy bật người Cửu Dương Tử lùi xa, lão ta cười lên hắc hắc nói :

- Cửu Dương lão đạo, người quên rằng ta có luyện Kim Cương giáp, độc kế của người phí không !

Vừa nói lão ta vừa sấn tới chưởng vung lên tấn công ngược lại. Cửu Dương Tử một kế không thành thì then thành giận thét lớn rồi vung chưởng lên nghênh tiếp, phút chốc bọn họ tạo thành một cuộc đấu.

Đệ tử cả Linh Sơn phái thấy thủ lĩnh của mình động chiến với Cửu Dương Tử thì lập tức giải chiến với Nam Hải, mà quay sang tấn công Nhật nguyệt bang.

Chỉ chốc lát cuộc chiến tình hình đã thay đổi, Nhật Nguyệt bang rơi vào thế một chọi hai.

Nam Hải Vương Thời Chấn Ngục thấy vậy thì cười lên đắc chí, nói với Kim Chưởng Phật :

- Kim Chưởng đại sư, giờ thì ai bạn ai thù đạo huynh đã rõ.

Kim Chưởng Phật vừa đẩy một chưởng đánh bật Cửu Dương Tử ra, nghiêng đầu nói:

- Thời thí chủ hợp lực trừ khử Nhật Nguyệt Bang, lão nạp nguyện chia đều Cửu đỉnh.

Thời Chấn Ngục nghĩ nhanh trong đầu phần lợi, bèn nói lớn :

- Ta nghĩ phải chia ba sáu, nếu chịu thì ta lập tức ra tay ngay !

- Thời thí chủ nói vậy không thấy thiếu công bình sao ?

- Ô, nếu người không đồng ý thì chúng ta khỏi phải liên thủ !

Kim Chưởng Phật nghe vậy thì nghĩ ngay :

"Đằng nào thì vẫn chưa nằm trong tay ta tương lai nó thuộc về ai còn khó đoán được, chi bằng trước hết cứ chấp thuận mượn lực lượng hấn ta tiêu diệt Nhật Nguyệt Bang, sau này khi đã thấy Cửu đỉnh thì tiếp tục thanh toán Nam Hải phái, vẫn còn chưa muộn !"'

Nghĩ vậy, lão ta vội nói :

- Hảo, vậy cũng được, lão nạp chấp nhận lời thí chủ !

Thời Chấn Ngục còn nói thêm :

- Chúng ta một lời nhất định, sau này không được đổi ý !

- Đương nhiên, đương nhiên người xuất gia khi nào lại nói hai lời, huống gì thanh danh của lão nạp đây trong Trung nguyên cũng không nhỏ mà !

Nam Hải vương Thời Chấn Ngục nghe vậy, gật đầu nói :

- Được lão phu tin người !

Dứt lời, lão ta phất tay một cái đám thuộc hạ Nam Hải phái còn lại lập tức xông lên tấn công người Nhật Nguyệt Bang, bản thân Thời Chấn Ngục cũng xông vào liên thủ Kim Chưởng Phật vây công Cửu Dương Tử.

Cửu Dương Tử vừa rồi một mình đánh nhau với Kim Chưởng Phật kể ra cũng gượng lắm rồi, bây giờ thêm một tay cao thủ như Thời Chấn Ngục nhảy vào tấn công nữa thì dứt khoát không thể chống nổi. Bấy giờ, nhảy lùi sau mấy bước, lớn tiếng quát :

- Thời Chấn Ngục, người ngu ngờ thật đáng thương

Thời Chấn Ngục tròn mắt nói :

- Cửu Dương tử, ta ngủ ngờ gì chứ, mà người bảo là đáng thương ?

Cửu Dương Tử cười "hắc hắc" mấy tiếng, nói:

- Trên giang hồ ai lại không biết Kim Chưởng Phật giáo hoạt ma mãnh như con cáo già mà người lại đi tin lời hắn ?

Nam Hải Vương Thời Chấn Ngục nghe vậy thì dừng tay lại đưa mắt nhìn Kim Chưởng Phật suy nghĩ.

Kim Chưởng Phật thấy thế thì sợ Nam Hải Vương tự nhiên đổi ý, bèn vội nói :

- Lão thí chủ chẳng lẽ người lại đi tin lời của Cửu Dương Tử ?

Nam Hải Vương bỗng lắc đầu nói:

- Ta không tin ai hết.

Nói rồi đột nhiên lão quay người hạ lệnh cho đệ tử:

- Người của Nam Hải thoái lui ba trượng, chúng ta chỉ bàng quan xem trận thôi.

Kim Chưởng Phật "hừ" lạnh một tiếng, nói:

- Người định chiếm thế "ngư ông đắc lợi" hắn ?

Nam Hải Vương cười lớn nói:

- Ha ha ha... Chỉ nên nói là "ngồi xem hổ đấu"

Chỉ nói vậy, áp lực đè lên Nhật Nguyệt Bang được giải tỏa, Bát Ma Cửu Yêu phẫn chấn hấn lên, phía Linh Sơn phái Thập Bát La Hán thoát trông thất thế thấy rõ.

Kim Chưởng Phật bất giác hoảng lên, nói:

- Thời Chấn Ngục, chẳng lẽ người quên mối thù giết con ?

Nam Hải Vương vừa nghe vậy thì mặt đanh lại, Cửu Dương Tử lo lắng lên tiếng ngay :

- Ai không biết Thời công tử bị chết dưới tay Đồng Thiên Kỳ. Kim Chưởng Phật, người tính gây chuyện thị phi hử ?

Kim Chưởng Phật nói :

- Cửu Dương Tử, người thật khéo biện hộ, khi Thời công tử chết dưới kiếm Vu Hồi Kiếm thì có người tại trường mà !

- o O o -